

of world air transport. The world economy is developing cyclically, with alternating periods of recovery, depression, stagnation and crises. In addition to the direct impact on air transport, the cyclical development of the world economy affects world aviation as a result of the decline or rise of world trade, international tourism and business ties. Economic factors include permanent inflation, accompanied by rising prices and declining purchasing power of the population, rising unemployment in both industrialized and developing countries, declining living standards and other factors reducing the aeromobility of the population and, accordingly, air transportation.

References

1. Бугайко Д.О., Рибалко О.Л. Тенденції розвитку ринку авіаційних перевезень України. *Економіка, підприємництво та менеджмент: Журнал наукових праць*. Випуск 9. 2016. С. 80-85.
2. Данилькевич Н.И., Федоров О.Н. Международное частное право. Днепропетровск, 2009. 252 с.
3. Костромина Е.В. Авиатранспортный маркетинг. Москва: НОУ ВКШ «Авиабизнес», 2015. 384 с.

УДК 347.82+656.025(043.2)

Лучик І.О., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Похиленко І.С., к.ю.н., доцент

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Держава активно впливає на авіаційну галузь та використання повітряного простору України. Цей вплив виражається у формуванні державної політики та стратегії розвитку визначення умов діяльності у галузі авіації, створенні безпечних умов авіаперевезень, проведенні контролю за такою діяльністю. В Україні повітряний транспорт складає самостійну сферу правового регулювання. Окремі питання правового регулювання повітряних перевезень розглядались у дослідженнях Радчук О.П. [1], Москаленко С.І. [2], Шелудякова Р.С. [3] та інших.

Правове регулювання авіаційних перевезень регулюється як національним законодавством, так і міжнародними угодами. Основними нормативно правовими документами внутрішнього характеру є Конституція України, Закони України: «Про транспорт», «Про природні монополії», «Про ліцензування видів господарської діяльності», «Про концепцію Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», Цивільний кодекс України, Повітряний кодекс

України, Авіаційні правила України «Правила повітряних перевезень та обслуговування пасажирів та багажу», Положення про використання повітряного простору України тощо. До найбільш важливих міжнародних нормативно-правових актів слід віднести Чиказьку конвенцію про міжнародну цивільну авіацію (1944 р.) та Монреальську конвенцію про уніфікацію деяких правил міжнародних перевезень (1999 р., яка прийшла на зміну Варшавській конвенції 1929 р. і уточнила більшість її основних положень). На основі вищеназваних та інших актів національного та міжнародного рівня кожна авіакомпанія України приймає ще свої Правила повітряних перевезень пасажирів та багажу, наприклад, Правила Міжнародних авіаліній України.

Відповідно до статті 5 Повітряного кодексу України державне регулювання діяльності в галузі цивільної авіації здійснюється за такими напрямками [4]:

- здійснення комплексних заходів щодо забезпечення безпеки польотів, авіаційної, екологічної, економічної та інформаційної безпеки;
- створення умов для розвитку авіаційної діяльності, повітряних перевезень та їх обслуговування, виконання авіаційних робіт та польотів авіації загального призначення;
- організація використання повітряного простору України.

Зазначені напрями реалізуються уповноваженим органом з питань цивільної авіації шляхом: 1) розроблення, прийняття та впровадження авіаційних правил України; 2) сертифікації суб'єктів та об'єктів авіаційної діяльності; 3) ліцензування господарської діяльності з надання послуг з перевезення пасажирів та/або вантажів повітряним транспортом та надання прав на експлуатацію повітряних ліній і призначень авіаперевізникам; 4) здійснення постійного нагляду та інспектування дотримання встановлених законодавством, у т.ч. авіаційними правилами України, вимог.

Важливою складовою державної політики також є удосконалення нормативно-правової бази у напрямку приведення її у відповідність до сучасних міжнародних вимог, що формуються з боку ЄС, Міжнародної організації цивільної авіації (ICAO), Європейської конференції цивільної авіації (ЄКЦА), Європейської організації з безпеки аеронавігації (Євроконтроль). В даному аспекті важливим кроком стало набуття чинності 05.03.2019 р. Авіаційних правил України «Правила повітряних перевезень та обслуговування пасажирів та багажу» [5], які розроблено з урахуванням вимог Регламенту (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 1107/2006 про права інвалідів та осіб з обмеженою рухливістю при використанні повітряного простору, Конвенції про права осіб з інвалідністю, Регламенту (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 261/2004 про запровадження загальних правил компенсації та допомоги пасажирам у разі відмови у перевезенні та скасування чи тривалої

затримки рейсів, Регламенту Ради (ЄС) № 2027/97 про відповідальність авіаперевізника у випадку інциденту, із змінами, внесеними Регламентом (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 889/2002, Регламенту (ЄС) № 785/2004 Європейського Парламенту та про вимоги до авіаперевізників та експлуатантів повітряних суден щодо страхування, Монреальської Конвенції про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень 1999 року, Загальних умов перевезень пасажирів і багажу, встановлених Міжнародною асоціацією повітряного транспорту («General Conditions of Carriage (passenger and baggage)»), резолюцій та рекомендованої практики Міжнародної асоціації повітряного транспорту (ІАТА), стандартів та рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО).

Отже, правове забезпечення повітряних перевезень в Україні перебуває на шляху оновлення, поряд з тим особливу увагу слід приділяти усуненню колізій, що виникають у межах національного та міжнародного права у цій царині.

Література

1. Радчук О.П. Окремі питання правового регулювання міжнародних повітряних перевезень. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2018. Вип. 53. Том 1. С. 116-120.
2. Москаленко С.І. Ретроспективний аналіз діяльності цивільної авіації в Україні. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2017. № 1. С. 96-99.
3. Шелудяков Р.С. Правове регулювання повітряних перевезень в Україні: сучасний стан та адаптація до світових стандартів. *Правова держава*. 2017. № 27. С. 103-109.
4. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3393-17> (дата звернення 14.04.2020).
5. Про затвердження Авіаційних правил України «Правила повітряних перевезень та обслуговування пасажирів і багажу»: наказ Державної авіаційної служби України від 26.11.2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0141-19> (дата звернення 14.04.2020).

УДК 347.82 (043.2)

Макеев А.О., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Похиленко І.С., к.ю.н., доцент

КЛАСИФІКАЦІЯ, ВИКОРИСТАННЯ ТА СТРУКТУРА ПОВІТРЯНОГО ПРОСТОРУ УКРАЇНИ

Сучасний розвиток транспортних технологій, стрімкий розвиток авіації та збільшення кількості авіаперевезень, поява нових трас та